

Pajala den 14^{de} Septembris
1859.

Häytanade Bröder!

Af det bevil afskrif till det med
blynds öfverflykt.

För Bröder kan jag klaga-
dagen betygga jag minn för-
bindligaste tackförelse. Jag
har haft egenans den blynds
Uppklaringsfärdighet, och har inget
ting att bemärka derom at
det som det att författaren tråkigt
varit tillräckligt jag beundrar, att
vundertråkigt sin verkliga öf-
vertygelse, i omvändet om dess
aflydnes förfärlighet, monarkiska
parakitas och religiösa finnes
flämning. Saurit för att min
högst försende Bröder, kan hafva
skönt den aflydnes på värmade
häll, än jag, och kan således bättre
bedöma matiererna till hans hand
lingar. Men allmänna godheten
i kyrkans fader var sådant, att det
aflydnes genom en viss ändfärdighet

för sin, minä hälfst, ritat gäst
göra sina handna fel snart
Person. och förhånda gäruet ut på
sitt kenne, bönes. Den afhördne
fifta jubdån var en följd del af
eneruering; Yngre ären, del, ut af
af song afver. Samem, did, och
flutligen af den matfägelte nam
vante, hvilket allt bidrog till en
förtidig död. Om det vane någon
bland nämnda i Gotheborg, som
kunde vana naad af, att se ett prof
på min predikastel, när jag någon
gång predikas på franska för min
vandra bröder, per farat, så kan min
kigtärade Bröder lara den inrelykta
taota predikan, som i alla affelorden
är lättare än M. H. Braders.

Färofrigt sam ingenting nytt förtäl
jag från den kalla varden, en
medelmätlig ännu värt hafven vi fått.
På sina ställen har tar kan ständat
och på andra ställen fra far.

Någon Ungsprintare har i hule
Tidningen utmätat min Perfar i
de bjertatte färger. Jag har ansett
att spraga af mig sprutten, en
dare kyrkhandens Dahlberg har
dock, försäkt att taga min Perfar
i hand. Da jag i Septembris 1848
i stället af angifte namn att vana
avskifte mat besökte med var nu va
rande allenredigste samning, nämde

Jag, att jag saam: Collijiam med
Kaffi den samme, i affelnde på
Stolteskett frägare. L. D. dand, köp
Roas ville dricka ett glas med mig
i Apner Torne Prestgård. Jag refusa-
de; och talte till honom omge fästiger
på följande sätt: Herr dand, köp
ger, thade erinna sig att jag redan
siftone vintur ike kunde dricka
vinn; men då förklarade jag ike
anledningen dertill; som nu skall
jag förklara mig Nämner. Om
jag skulle anse vinn dricka
blygt, så skulle Apnager följa
spett exempel, och bliwa bedragen
ty allonggen, kan ike vofstilla
hand försas ren vara. Men obemänge
ven. Hvor och sig kan väl beqväm
att ingen Hand kunde kan göra allas
dett vinn till Lappmettes rakti
der stränge fjällier. Om jag för egen
del ike anser det för någann. Gynn
att dricka ett glas vinn, så vill jag dock
för Exemplet, skall ike gå på det
desertans är det ju allmänt bekant
huru mycket skada bruket af vinn
taosa, har afstakummet; iakttag
dett kan afven synas af bevarings
Ynglingarna, blund hvilka så gubna
omatte Caffra, för de framtytes de
fätt; och af sina vefliga föräldras
just; detta ägan bleb som kan förs
en hvinfulvinn fram andra an-
dars af ordet, och sade "det är lagd
Jag hämnas bevarings ynglingarna
skulle en ni. Om någon fugges af

fy en Tunnare, för att flippa bevä-
ningsplikt ty äke när brunnviken för
dett. de stannas hafva vi nu lagas som
högstamma Missbruket af Juristerna
Här på frågade jag: att lagarne icke
kunna uträdda allt. utan det var
före på afrestygelsen, var" och Uppgif-
ten angående befrägningsmyndighet
har jag af Prof. Huss. H. A. för saka
då. blif fruset och skänkt blif det
fint på värt Samtal. G. W. P.
jag var troligen frustad af G. Th.
och P. Th. och der följde samtal
jag icke minsta annat än att
och Th. Th. som jag tror att stannas
gaf sig frust. Om för på af vä-
nen: G. Th. häng, an kallas en ringa
Med arbetare i ringgårdar.
S. L. H. Stading.